

В ръцете си държа едно изключително произведение – Зографското издание на „История славянобългарска”, което тази неделя представям в електронната библиотека на **desebg.com**.

Изключително, защото за първи път на българското общество се предлага критическо издание на Паисиевата история, 250 години след написването ѝ.

Зографско издание, защото за първи път то е дело на усилията на монашеското братство на българския манастир „Св. Георги Зограф” в Света гора. Бързам да подчертая значението на този факт, защото ако допреди десетина години за монашеското братство в Зографската света обител се говореше и пишеше предимно като за общност, чийто основен проблем е недостатъчният брой на монасите, то днес ние имаме възможност да го преоткрием в напълно нова светлина.

И това е така, защото новото двутомно издание (критическото, придружено с фототипно издание на Паисиевата история) е синтез между духовната устойчивост на онези малцина монаси начело със сегашния игумен на манастира архимандрит Амвросий, противопоставили се на [опитите на бившата Държавна сигурност](#) да изнесе духовните богатства на обителта през 70-те и 80-те години на XX век и енергията и интелектуалните усилия на едно ново поколение млади монаси, чието присъствие гарантира устойчивост на българското присъствие в „Зограф”.

Разбира се, тук трябва да се отдаде значимото на отварянето на Зографската света обител към учените в България. Първото по рода си критическото издание на Паисиевата история е продукт на тясно сътрудничество между филолози и богослови

Написано от Христо Христов
Неделя, 02 Юни 2013 11:54

от СУ „Св. Климент Охридски” и монасите от „Зограф”. Неслучайно [премиерата на изданието](#) беше най-тържествено в присъствието на много учени, богослови и свещенослужители от Българската православна църква.

Критическото издание на „История славянобългарска” съдържа няколко важни моменти. За основа е ползван текста на Зографската чернова (оригинала на Паисиевата история, открит от големия български учен Йордан Иванов през 1906 г. в библиотеката на „Зограф”). Тъй като в оригинала липсват няколко страници тези изгубени листи са попълнени по Първия котленски препис на поп Стойко Владиславов (бъдещият епископ Софроний Врачански) от 1765 г. Както е известно Котленският препис е направен по оригинал, донесен в Котел от самия Паисий Хилендарски. В критическия апарат са включени варианти по шестте най-архаични преписа на Паисиевата история.

Написано от Христо Христов
Неделя, 02 Юни 2013 11:54

